

Written by

Wednesday, 08 April 2009 18:53 - Last Updated Wednesday, 08 April 2009 18:57

--

1984-ம் ஆண்டு, அக்டோபர் 31-ந்தேதி. இந்திராகாந்தியை இரண்டு சீக்கியர்கள் சுட்டுக்கொன்றனர். ஒருநாள் அமைதி. அந்த நாளில், காங்கிரஸ் முக்கிய பிரமுகர்கள் ஜகதீஷ் டைலர், சஜ்ஜன் குமார், எச்.கே.எல். பகத், தரம்தாஸ்

சாஸ்திரி போன்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் தனிவாக திட்டமிட்டு, காங்கிரஸ் குண்டர்கள் வதைத்து, நவம்பர் 1,2,3

தேதிகளில் சுமார் 3000 சீக்கியர்களை தேடித்தேடி கழுத்தில் டயரை மாட்டி, கொடூரமான முறையில் இனப்படுகொலைகளை நடத்தினர். உலகமே காறித்துப்பியது.

இந்த படுகொலைகள் நடந்து, இரண்டு வாரத்திற்கு பிறகு, இந்திராகாந்தியின் பிறந்த நாளான நவம்பர் 19, 1984 அன்று அன்றைய பிரதமர் ராஜீவ்காந்தி சொன்னது

—

“இந்திராஜியின் கொலையைக் குப்பின் நாட்டில் சில கலவரங்கள் நடப்பெற்றன. மக்கள் கோபமாக இருந்ததை நாம் அறிவோம். சில நாட்கள் வரை இந்தியாவே குலுங்கியது போலத் தோற்றமளித்தது. ஒரு பெரிய மரம் விழும் பொழுது அதைச் சுற்றியுள்ள பீமி அதிரத்தானே செய்யும்”.

எவ்வளவு திடீரான வார்த்தைகள். இந்த கலவரங்களுக்கான காரணகர்த்தாக்கள் என்று விசாரிக்கும் பொழுது, இந்த வார்த்தைகளுக்காகவே ராஜீவ்காந்தியையும் சரேத்திருக்கவேண்டாம். சித்தப்போவதால், சிலர்தப்பித்துவிடுகிறார்கள்.

இந்த படுகொலைகள் ஒரு அநியாயம் என்றால்... கடந்த 25 ஆண்டுகளில் இக்கொலைகளுக்கு கிடத்தை நீதி ஒரு பெரிய அநீதி. இதுவரை, சுமார் 2500 பேர் நேரடியாக வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நானாவதி கமிசன் உட்பட 9 விசாரணை கமிசன் நியமிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கமிசன்கள் பக்கம் பக்கமாக நடந்த கொலைகளை விவரிக்கிறார்கள்.

“போலீஸ் குறித்த எந்த அச்சமும் இல்லாமல், இந்த குற்றங்களுக்காக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படமாட்டாது என்கிற உறுதி கிடத்தைத் தவர்களைப்போல (கொலைகாரர்கள்) செயல்பட்டனர்” என்கிறது நானாவதி கமிசன் அறிக்கை.

ஆனால், இந்த படுகொலைகளை நடத்தியதற்காக பரிசாக காங்கிரஸ் கட்சி அவர்களுக்கு அமைச்சர்பதவிகளும், இன்னபிற பதவிகளும் அளளித்தந்திருக்கிறது காங்கிரஸ் கட்சி.

